

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14Co/96/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6616206477
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 12. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Snopčoková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2017:6616206477.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Snopčokovej a členov senátu JUDr. Evy Dzúrikovej a JUDr. Márie Podhorovej, v právnej veci žalobcu: Who is Who Verlag für Personenenzyklopädien AG in Liquidation, so sídlom vo Švajčiarsku, Alpenstrasse č. 16, Postfach č. 4703, CH-6304 Zug, registračné číslo CH-170.3.004.856-5, zastúpený splnomocnenou advokátkou JUDr. Sabínou Hodoňovou, so sídlom Advokátska kancelária, 010 01 Žilina, Mariánske námestie č. 31, proti žalovanej: D. U. Y., narodená XX.XX.XXXX, bytom XXX XX O., N.. C.. L. H. XX, o zaplatenie 1 003,52 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Lučenec č. k. 4C/148/2016-38 zo dňa 19.08.2016, takto

rozhodol:

I. Rozsudok Okresného súdu Lučenec č. k. 4C/148/2016-38 zo dňa 19.08.2016 vo výroku I., ktorým súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 700,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 100,- eur od 01.06.2013 do zaplatenia, vo výške 8,5 % ročne zo sumy 100,- eur od 01.07.2013 do zaplatenia, vo výške 8,5 % ročne zo sumy 100,- eur od 01.08.2013 do zaplatenia, vo výške 8,5 % ročne zo sumy 100,- eur od 01.09.2013 do zaplatenia, vo výške 8,5 % ročne zo sumy 100,- eur od 01.10.2013 do zaplatenia, vo výške 8,5 % ročne zo sumy 100,- eur od 01.11.2013 do zaplatenia a vo výške 8,5 % ročne zo sumy 100,- eur od 01.12.2013 do zaplatenia, všetko v lehote do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku a vo výroku III. o náhrade trov prvoinštančného konania z r u š u j e a vec mu v r a c i a na ďalšie konanie.

II. Výroku II. rozsudku, ktorým súd žalobu v časti prevyšujúcej sumu 700,- eur s príslušenstvom zamietol sa nedotýka.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 700,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,5% ročne zo sumy 100,- eur od 01.06.2013 do zaplatenia, vo výške 8,5% ročne zo sumy 100,- eur od 01.07.2013 do zaplatenia, vo výške 8,5% ročne zo sumy 100,- eur od 01.08.2013 do zaplatenia, vo výške 8,5% ročne zo sumy 100,- eur od 01.09.2013 do zaplatenia, vo výške 8,5% ročne zo sumy 100,- eur od 01.10.2013 do zaplatenia, vo výške 8,5% ročne zo sumy 100,- eur od 01.11.2013 do zaplatenia a vo výške 8,5% ročne zo sumy 100,- eur od 01.12.2013 do zaplatenia, všetko v lehote do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku (výrok I.), vo zvyšnej časti prevyšujúcej sumu 700,- eur s príslušenstvom súd žalobu zamietol (výrok II.) a rozhodol o trovách prvoinštančného konania, keď vyslovil, že žalovaná je povinná nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške 39,50 % (výrok III.). V odôvodnení rozsudku súd prvej inštancie uviedol, že medzi žalobcom a žalovanou bola dňa 30. 9. 2009 spísaná objednávka na kúpu kníh v celkovej výške 886,- eur. Na základe predmetnej objednávky žalobca vystavil žalovanej faktúru č. SK2009 - 7949 na sumu 886,- eur, so splatnosťou dňa 27. 10. 2009. Keďže žalovaná predmetnú faktúru žalobcovi neuhradila, dňa 12. 12. 2012 zmluvné strany spísali dohodu o urovaní, ktorej predmetom bolo urovanie uvedených finančných záväzkov. Dohodli sa na úhrade dlžnej sumy z faktúry vo výške 886,- eur a nákladov za spísanie dohody v sume 117,52 eur. Žalovaná sa na základe dohody o urovaní zaviazala uhradiť

dĺžnú sumu 1343 eur v pravidelných mesačných splátkach podľa splátkového kalendára uvedeného v predmetnej dohode o urovaní. Pre prípad neuhradenia dlhu žalovaná zároveň v čl. 3 bod 3.4 uznala právo žalobcu na zaplataenie dlžnej sumy a úrokov z omeškania. Súd prvej inštancie sa zaoberal platnosťou a účinnosťou tohto právneho úkonu žalovanej - uznania dlhu z hľadiska zákonných kritérií obsiahnutých v ustanovení § 558 Občianskeho zákonníka a konštatoval, že nakoľko dohoda o urovaní bola medzi zmluvnými stranami spísaná dňa 12. 12. 2012, t.j. po uplynutí trojročnej premlčacej doby na zaplataenie dlžnej sumy z vystavenej faktúry (táto uplynula dňa 28. 10. 2012), uznanie dlhu žalovanej nenadobudlo účinnosť, keďže žalobca nepreukázal, že žalovaná v čase uznania premlčaného dlhu vedela o tomto premlčaní. Súd tak ustálil, že k platnému uznaniu dlhu zo strany žalovanej nedošlo. Súd právne posúdil zmluvný vzťah medzi žalobcom a žalovanou ako spotrebiteľský vzťah, nakoľko v danej veci ide o spotrebiteľskú zmluvu a to s poukazom na ustanovenie § 52 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého je potrebné vždy na spotrebiteľský vzťah aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka, a to aj v prípade, keby bola zmluva uzavretá podľa osobitných zákonov. Následne potom súd s poukazom na ustanovenie § 5b zákona číslo 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa prihliadol aj bez návrhu na premlčanie nároku žalobcu a podľa ustanovenia § 101 Občianskeho zákonníka následne vyhodnotil, že vzhľadom k tomu, že žalobca podal žalobu na súd dňa 26. 05. 2016, mohol si žalobou uplatniť len nárok na splátky v zmysle splátkového kalendára obsiahnutého v dohode o urovaní splatné 3 roky späťne odo dňa podania žaloby, teda splátky dlžnej sumy splatné od 26. 05. 2016 do dátumu podania žaloby v celkovej výške 700 eur (konkrétne sumy 7x100, - eur splatné dňa 31.05.2013, 30.06.2013, 31.07.2013, 31.08.2013, 30.09.2013, 31.10.2013 a 30.11.2013). Preto súd žalobu v časti prevyšujúcej sumu 700 eur s príslušenstvom z dôvodu premlčania nároku zamietol. Pokiaľ si žalobca v žalobe uplatnil voči žalovanej nárok na zaplataenie úroku z omeškania dojednaného vo výške 18 % ročne v zmysle bodu 5 všeobecných obchodných podmienok, súd vychádzal z ustanovenia § 517 ods. 2 vety poslednej Občianskeho zákonníka v spojení s ustanovením § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. a priznal žalobcovi úrok z omeškania v zákonnej výške 8,5 % ročne z jednotlivých splátok tak, ako to podrobne uviedol vo výroku svojho rozsudku a v prevyšujúcej časti úrokov z omeškania žalobu ako nedôvodnú zamietol. O náhrade trov prvoinštančného konania súd prvej inštancie rozhodol v zmysle ustanovenia § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku a určil mieru úspechu žalobcu a žalovanej v pomere 69,75 % ku 30,25 % a čistý úspech žalobcu v konaní v rozsahu 39,50 % a priznal tak žalobcovi právo na náhradu trov konania vo výške 39,50 % voči žalovanej.

2. Proti rozsudku okresného súdu, ktorým súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 700,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 100,- eur od 01.06.2013 do zaplataenia, vo výške 8,5 % ročne zo sumy 100,- eur od 01.07.2013 do zaplataenia, vo výške 8,5 % ročne zo sumy 100,- eur od 01.08.2013 do zaplataenia, vo výške 8,5 % ročne zo sumy 100,- eur od 01.09.2013 do zaplataenia, vo výške 8,5 % ročne zo sumy 100,- eur od 01.10.2013 do zaplataenia, vo výške 8,5 % ročne zo sumy 100,- eur od 01.11.2013 do zaplataenia a vo výške 8,5 % ročne zo sumy 100,- eur od 01.12.2013 do zaplataenia, všetko v lehote do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku, podala žalovaná v zákonom stanovenej lehote odvolanie. Uviedla skutkové okolnosti predchádzajúce uzavretiu dohody o urovaní. Obchodný zástupca - redaktor žalobcu ju v roku 2009 telefonicky oslovil a robil na ňu nátlak, aby sa čím skôr stretli, hoci len na krátky čas. Neskôr si uvedomila, že ju vyhľadal len preto, aby ju získal ako zákazníka na nákup služieb, ktoré jej osobne ponúkol. Žalovaná uviedla, že nevie, odkiaľ si zistil o nej pomerne širokú škálu údajov a kontakt. Stretnutie prebehlo narýchlo a v jednej reštaurácii, kde obchodný zástupca získaval informácie, ktoré mali byť následne vydané v encyklopédii Who is who v SR. Žalovaná uviedla, že ona takéto ambície nikdy nemala, redaktor žalobcu ju musel presvedčať, pričom podľa jej tvrdenia redaktor jej nevysvetlil ani obchodné podmienky a narýchlo s ňou spísal objednávku, ktorú tam podpísala a neuvedomila si dôsledky. Žalovaná uviedla, že produkty, ktoré v objednávke objednala (knihu, fotografie, textové informácie v knihe) jej do dnešného dňa neboli poskytnuté a nemá o vyhotovení daných produktov žiadnu informáciu a teda ani hmatateľný dôkaz. Uviedla, že žalobcovi neposkytla svoje osobné a životopisné údaje, ani svoju fotografiu, ktoré mali byť uverejnené v knihe. Žalovaná nechce zaplatiť za niečo, čo nikdy nedostala. V závere odvolania žalovaná uviedla, že si uvedomuje, že nevyužila svoju možnosť odstúpenia od zmluvy, avšak bolo to v období mnohých zmien a povinností v jej živote, pre ktoré si závažnosť daného kroku neuvedomovala. Dostala sa do finančných ťažkostí, tento problém sa vyostřil a už ho nedokázala riešiť.

3. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovanej poprel tvrdenia v ňom obsiahnuté a zdôraznil, že politika marketingu žalobcu nie je založená na vyvíjaní nátlaku na svojich klientov. Redaktori žalobcu nedostávajú províziu za uzatvorenie záväzkového vzťahu v podobe podpísania objednávky, ale odmenu

dostávajú iba vtedy, ak je záväzok riadne a včas zo strany klienta splnený. Je preto nelogické, aby redaktori žalobcu vyvíjali nátlak pri uzatváraní objednávok klientov a spoliehali sa na to, že záväzok sa bude súdne vymáhať, ak im z toho reálne neplynie žiadna odmena ani provízia. Všetky uvedené tvrdenia žalovanej preto považuje žalobca za účelové. Žalovaná podpísala záväznú objednávku, kde si sama vybrala alternatívu platby „zvláštna cena pri predplatení a platbe vopred za podmienky predchádzajúceho poskytnutia interview“. Samotná platobná alternatíva v sebe zahŕňa skutočnosť, že túto je možné využiť iba v prípade poskytnutia interview. Nie je tak pravdivým tvrdením žalovanej, že svoje osobné a životopisné údaje žalobcovi nikdy neposkytla. Taktiež stretnutie so žalovanou, ktoré predchádzalo podpísaniu záväznej objednávky, nemohlo trvať iba takú krátku chvíľu, ako uvádza žalovaná. Z platobnej alternatívy je tiež zrejmé, že za objednaný tovar a služby je potrebné najskôr zaplatiť a až následne bude tovar dodaný a služba poskytnutá. To je dôvod, prečo žalovanej do dnešného dňa predmetná encyklopédia nebola doručená. Žalobca však zdôraznil, že všetky doteraz uvádzané skutočnosti nemajú žiaden vplyv na predmetný právny vzťah a sú irelevantné, vzhľadom k tomu, že dňa 12. 12. 2012 bola uzatvorená dohoda o urovaní, ktorou sa žalovaná so žalobcom dohodla na splnení dlhu v splátkach. Žalovaná tak dostala možnosť zo strany žalobcu kvôli svojim finančným problémom splácať dlžnú sumu v splátkach. Na základe uvedeného potom žalobca navrhuje, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil a priznal žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania vo výške 100 %.

4. V dôsledku odvolania krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku - ďalej „CSP“), vec preskúmal v medziach daných ustanovením § 379 a § 380 CSP a bez nariadenia pojednávania v súlade s ustanovením § 385 ods. 1 CSP a contrario rozsudok okresného súdu podľa ustanovenia § 389 ods. 1 písm. c/ CSP zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie podľa ustanovenia § 391 ods. 1 a 3 CSP na ďalšie konanie.

5. Podľa ustanovenia § 2 ods. 2 zákona č. 108/2000 Z. z. o ochrane spotrebiteľa pri podomovom predaji a zásielkovom predaji v znení neskorších predpisov (v znení účinnom ku dňu 30.09.2009) - ďalej „Zákon o ochrane spotrebiteľa pri podomovom predaji a zásielkovom predaji“, ak sa zmluva uzatvára písomne, musí obsahovať okrem všeobecných náležitostí ustanovenia o záruke, spôsobe uplatňovania reklamácie a o práve na odstúpenie od zmluvy.

6. Podľa ustanovenia § 4 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa pri podomovom predaji a zásielkovom predaji, na právne vzťahy medzi predávajúcim a spotrebiteľom pri podomovom predaji alebo pri zásielkovom predaji sa vzťahuje Občiansky zákonník a osobitné predpisy, ak tento zákon neustanovuje inak.

7. Podľa ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

8. Odvolací súd, oboznámiac sa s dôvodmi odvolania a s obsahom odôvodnenia napadnutého rozsudku, v prvom rade konštatuje, že súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil, pretože odvolací súd zistil, že súd na daný prípad neaplikoval špeciálnu právnu úpravu, ktorá ako lex specialis upravuje osobitným spôsobom právne vzťahy medzi dodávateľom a spotrebiteľom pri podomovom predaji a zásielkovom predaji, ktorá však na daný právny vzťah dopadá. Nesprávne právne posúdenie veci je z hľadiska vecnej správnosti odvolaním napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie pritom zásadné.

9. V ustanovení § 389 ods. 1 Civilného sporového poriadku sú citované vady, pre ktoré je možné, respektíve nutné rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. V zásade ide o vady, ktoré sú porušením základného práva strán sporu na spravodlivý súdny proces, ktoré je zaručené Ústavou SR a ostatnými právnymi normami. Za porušenie práva na spravodlivé súdne konanie je treba považovať aj nedostatok riadneho a vyčerpávajúceho odôvodnenia súdneho rozhodnutia vzhľadom na nesprávne právne posúdenie prejednávanej veci, nakoľko sa tým stranám sporu odníma možnosť náležite skutkovo aj právne argumentovať proti rozhodnutiu súdu v rámci využitia prípadných opravných prostriedkov a odníma sa im tým možnosť riadne konať pred súdom. Za najzávažnejší nedostatok riadneho odôvodnenia rozhodnutia súdu je tak nutné považovať nesprávnu právnu aplikáciu právnych noriem, ktoré súd pri svojich úvahách použil, respektíve v konkrétnom prípade neaplikovanie špeciálnej právnej úpravy a tým logicky aj neprávne právne meritórne posúdenie veci. Takouto vadou je postihnutý aj odvolaním napadnutý rozsudok prvoinštančného súdu.

10. Odvolací súd ohľadom právnej kvalifikácie prejednávanej veci konštatuje predčasnosť záverov súdu prvej inštancie o premlčaní časti uplatneného nároku žalobcu, pokiaľ súd prvej inštancie pri svojich záveroch a právnom posúdení vychádzal z obsahu Dohody o urovnaní uzatvorenej medzi žalobcom a žalovanou dňa 12.12.2012. Súd prvej inštancie sa však mal v prvom rade vysporiadať s náležitým právnym posúdením základného zmluvného vzťahu medzi žalobcom a žalovanou, najmä z hľadiska jeho platnosti, z ktorého až následne boli vyvedené práva a povinnosti ktoré si zmluvné strany neskôr modifikovali v zmysle Dohody o urovnaní písanej medzi žalobcom a žalovanou dňa 12.12.2012. Zo spisu okresného súdu vyplýva skutkový stav tak, ako ho v napadnutom rozsudku popísal okresný súd. Medzi žalobcom a žalovanou bola dňa 30. 9. 2009 spísaná objednávka na kúpu kníh v celkovej výške 886,- eur, ktorou si žalovaná objednala u žalobcu 1 ks encyklopédie Who is Who v Slovenskej republike, 7. vydanie, za súčasného poskytnutia životopisných údajov za účelom ich uverejnenia v tlačových, resp. elektronických médiách za cenu 702,- € a súčasne uverejnenie portrétnej fotografie za cenu 112,- €; pri dojednaní zvláštny ceny pri predplatení a platbe vopred za podmienky predchádzajúceho interview, dohodnutá cena bola splatná po doručení faktúry. Celková suma objednávky písanej medzi zmluvnými stranami dňa 30.09.2009 tak bola 886 eur. Žalobca doručil žalovanej faktúru č. SK2009 - 7949 na sumu 886,- € splatnú dňa 27.10.2009, ktorú žalovaná neuhradila, v dôsledku čoho doposiaľ žalobca nedodal žalovanej dohodnutú encyklopédiu ani neuverejnil portrétnu fotografiu žalovanej.

11. Nesprávne právne posúdenie veci súdom prvej inštancie spočíva v tom, že súd právne nekvalifikoval pôvodnú zmluvu - objednávku, ako špeciálnu spotrebiteľskú zmluvu, na ktorú dopadá právna úprava lex specialis zákona č. 108/2000 Z. z. o ochrane spotrebiteľa pri podomovom predaji a zásielkovom predaji v znení neskorších predpisov (v znení účinnom ku dňu 30.09.2009). Predmetná spotrebiteľská zmluva - objednávka, bola uzavretá pri návšteve „redaktora“ žalobcu u žalovanej (ako spotrebiteľky), čomu nasvedčuje okolnosť tvrdená žalovanou, že došlo k stretnutiu obchodného zástupcu - redaktora žalobcu, ktorý ju najskôr telefonicky oslovil v roku 2009 a inicioval tak osobné stretnutie so žalovanou, ktoré sa malo uskutočniť v reštaurácii, teda zjavne mimo prevádzkových priestorov dodávateľa. Tomuto tvrdeniu žalovanej nasvedčuje a preukazuje ho aj písomné poďakovanie žalobcu adresované žalovanej a obsiahnuté na faktúre č. SK2009 - 7949 zo dňa 13.10.2009 za to, že „priateľsky prijala jeho redaktora“ (č.l. 8 spisu). Samotná skutočnosť, že predmetné stretnutie obchodného zástupcu žalobcu so žalovanou sa malo uskutočniť na základe ich predchádzajúceho telefonického kontaktu, nemôže vyústiť do záveru, že si žalovaná ako spotrebiteľka túto návštevu podomového predajcu vyžiadala (iniciatíva na stretnutie vyšla celkom zjavne zo strany zástupcu - redaktora žalobcu a len keby to bolo naopak, bolo by možné dospieť k záveru, že si žalovaná ako spotrebiteľka stretnutie so zástupcom žalobcu vyžiadala). Zistený skutkový priebeh predchádzajúci kontraktačnému procesu - spísaniu objednávky, tak zjavne spadá do rozsahu úpravy ustanovenia § 5 ods. 1 písm. b) zákona č. 108/2000 Z. z. o ochrane spotrebiteľa pri podomovom predaji a zásielkovom predaji v znení neskorších predpisov (v znení účinnom ku dňu 30.09.2009, kedy bola objednávka spísaná). Vzhľadom na spotrebiteľský charakter sporu bolo potrebné vykladať dotknuté právne predpisy spôsobom, ktorý je pre žalovanú ako spotrebiteľa priaznivejší (§ 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Na prejednávanú vec tak bolo potrebné aplikovať zákon č. 108/2000 Z. z. o ochrane spotrebiteľa pri podomovom predaji a zásielkovom predaji, ktorý bol platný a účinný v čase tvrdeného uzavretia spornej zmluvy a následne aj skúmať jej náležitosti a to podľa § 2 ods. 2 zákona č. 108/2000 Z. z. o ochrane spotrebiteľa pri podomovom predaji a zásielkovom predaji v znení neskorších predpisov (v znení účinnom ku dňu 30.09.2009), v spojení s § 17 ods. 1 zákona č. 102/2014 Z. z. o ochrane spotrebiteľa pri predaji tovaru alebo poskytovaní služieb na základe zmluvy uzavretej na diaľku alebo zmluvy uzavretej mimo prevádzkových priestorov predávajúceho, ktorý ponechal právne vzťahy vzniknuté pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona na základe zmlúv uzavieraných mimo miesta podnikania a miesta prevádzkových priestorov dodávateľa úprave doterajších predpisov. Nebolo sporné, že predmetnú zmluvu zo dňa 30.09.2009 uzavrela žalovaná ako spotrebiteľka, pretože pri jej uzavieraní nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti (§ 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka).

12. V nadväznosti na uvedené je tak zrejmé, že súd prvej inštancie mal prejudiciálne skúmať platnosť základného zmluvného spotrebiteľského vzťahu spornej zmluvy - objednávky a to z hľadiska jej možnej absolútnej neplatnosti podľa § 39 Občianskeho zákonníka a to pre rozpor so zákonom č. 108/2000 Z. z. o ochrane spotrebiteľa pri podomovom predaji a zásielkovom predaji. Súd sa tak mal vysporiadať s existenciou obsahových náležitostí takejto zmluvy vyžadovaných touto osobitnou právnou úpravou, pričom absolútnu neplatnosť predmetnej zmluvy by spôsobovala absencia podstatných náležitostí podľa

§ 2 ods. 2 zákona č. 108/2000 Z. z. o ochrane spotrebiteľa pri podomovom predaji a zásielkovom predaji v znení neskorších predpisov (v znení účinnom ku dňu 30.09.2009) a to jednak celkom (nakoľko doposiaľ preukázané skutočnosti nasvedčujú záveru, že zmluva neobsahuje ustanovenia o záruke a spôsobe uplatňovania reklamácie) a súčasne pre jej neurčitost' (nakoľko zmluva obsahuje neurčité poučenie o práve spotrebiteľa na odstúpenie od zmluvy, pri ktorom chýba určenie začiatku plynutia sedemdňovej lehoty na odstúpenie od zmluvy). Odvolací súd na podporu svojho názoru o nutnosti podriaďiť zmluvný vzťah medzi žalobcom a žalovanou pod osobitnú právnu úpravu zákona č. 108/2000 Z. z. o ochrane spotrebiteľa pri podomovom predaji a zásielkovom predaji poznamenáva, že tomuto záveru nasvedčujú aj listinné dôkazy, keďže samotný žalobca uviedol v písomnej objednávke zo dňa 30.09.2009 poučenie o práve objednávateľa na odstúpenie od zmluvy práve s poukazom na zákon č. 108/2000 Z. z. (aj keď neurčito), t.j. sám žalobca bol si vedomý, že jeho konanie pri uzavieraní zmluvy spadá do pôsobnosti predmetného osobitného zákona.

13. Odvolací súd tak bez toho, aby za daného stavu potvrdzoval či vyvracal oprávnenosť a zákonnosť uplatnenej žaloby v danej veci konštatuje, že na daný skutkový stav súd prvej inštancie neaplikoval správnu osobitnú právnu úpravu. Úlohou prvoinštančného súdu bude posúdiť po právnej stránke uvedený právny vzťah podľa zákona č. 108/2000 Z.z. o podomovom predaji. Pokiaľ by súd prvej inštancie po tom, ako sa zameria na skúmanie zákonných náležitostí zmluvy - objednávky uzatvorenej medzi žalobcom a žalovanou dňa 30.09.2009 z hľadiska naplnenia zákonných kritérií vyžadovaných v ustanovení § 2 ods. 2 zákona č. 108/2000 Z. z. o ochrane spotrebiteľa pri podomovom predaji a zásielkovom predaji, dospel s poukazom na ustanovenie § 39 Občianskeho zákonníka k záveru o absolútnej neplatnosti uzatvorenej zmluvy medzi žalobcom a žalovanou, v dôsledku čoho je zmluva neplatná od počiatku, potom následne by nevznikli medzi žalobcom a žalovanou žiadne práva a povinnosti, t.j. najmä z hľadiska prejednávanej veci žalovanej by nevznikla povinnosť uhradiť žalobcovi fakturovanú sumu, ktorej zaplatenie si žalobca uplatnil v tomto konaní a taktiež žalovaná nemusí vrátiť žalobcovi objednaný tovar, keďže žiadny tovar ku dňu rozhodovania súdu jej ani dodaný zo strany žalobcu nebol. Taktiež by z tohto záveru bolo zrejmé, že z absolútne neplatného právneho vzťahu nemohla byť ani následne platne uzatvorená dohoda o urovaní právnych vzťahov a vzájomných práv a povinností z absolútne neplatného právneho vzťahu.

14. Odvolací súd z uvedených dôvodov rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch I. a v súvisiacom výroku III. rozsudku o trovách konania podľa ustanovenia § 389 ods. 1 písm. c/ CSP zrušil, pretože v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci vzhľadom na obsah spisu súd prvej inštancie nesprávne rozhodol, respektíve dospel k predčasným právnym záverom a vec vrátil súdu prvej inštancie podľa ustanovenia § 391 ods. 1 a 3 CSP na ďalšie konanie a nové rozhodnutie na podklade správneho právneho posúdenia veci v zmysle naznačených záverov.

15. Výroku II. rozsudku sa odvolanie nedotýkalo.

16. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/.

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolaťel' musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolaťela musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolaťel'om fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolaťel'om právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolaťel' v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolaťel' domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).